

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.211/2015/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év június hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.4/2015/9. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6.790,- (hatezer-hétszázkilencven) forint büntügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. év március hó 25. napján kihirdetett 12.B.4/2015/9. számú ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk.160. § (1) bekezdés) miatt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött idő beszámításáról.

A bűnjelek lefoglalását megszüntette, a DNS maradvány megsemmisítését rendelte el, míg a további bűnjeleket a sértett, illetve a vádlott részére kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség részbeni megfizetésére, a fennmaradó büntügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész (három nap gondolkodási idő után) a vádlott terhére anyagi jogszabálysértés miatt súlyosításért, míg a vádlott és védője eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.593/2015. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett, majd a releváns bizonyítékokat teljes körűen megvizsgálva és mérlegelési körébe vonva megalapozottan állapította meg a tényállást.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett, tényből tényre helyesen következtetett.

Kiemelte, a cselekmény jogi minősítése vonatkozásában a törvényszék helyesen alkalmazta a 3/2013. Büntető jogegységi határozat iránymutatásait és - az ügyben keletkezett igazságügyi

szakértő véleményekre is figyelemmel - törvényesen minősítette emberölés büntettének kísérleteként a vádlott terhére rótt cselekményt.

A fellebbviteli főügyészség szerint az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabására irányadó körülményeket is. Ugyanakkor túl nagy jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, míg a súlyosító körülményeket nem kellő körültekintéssel és nem kellő súllyal értékelte. Erre tekintettel - álláspontja szerint - a törvényszék által - a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontjában meghatározott enyhítő szakasz alkalmazásával - kiszabott büntetés mértéke törvénysértően enyhe.

Erre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott büntetés mértékét a középmértékhez igazítva súlyosítsa, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A védő a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezését. Az eltérő minősítés megállapítására tett indítványa kapcsán kifejtette, az elsőfokú bíróság - a bűncselekmény minősítése körében röviden teljesített - indokolása nincs összhangban az igazságügyi szakértői véleményben foglaltakkal. A vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére irányuló jogorvoslati kérelem körében a védő az időmúlásra, a cselekmény távoli kísérleti szakban maradt jellegére, valamint a vádlott - az elsőfokú bíróság által nem kellően értékelt - tudattartamára hivatkozott.

Álláspontja szerint az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése megalapozatlan, ezért annak elutasítását indítványozta.

A vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolléte a nyilvános ülés megtartását nem akadályozta.

A Fővárosi Ítélet tábla a kétoldalú perorvoslat alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdése értelmében az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta és az indokolási kötelezettségét teljesítve, mérlegeléséről számot adva állapította meg a tényállást.

A vádlott az eljárás során (a kezdetét leszámítva) döntően beismerő vallomást tett, ahol a vallomása eltért a további bizonyítékoktól, ott a törvényszék a sértett, illetve a tanú vallomásait fogadta el, mérlegelése világos, iratszerű volt e körben is.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, így a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A törvényszék az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is.

Az elsőfokú bíróság által a minősítés körében kifejtettekkel az ítélet tábla egyetértett, annak pontosítása annyiban szükséges, hogy a vádlott élet elleni cselekményét nem eshetőleges, hanem egyenes szándékkal követte el. E körben értékelendő az a tény, hogy miután a sértett a vádlott fogásából való szabadulása érdekében a hátára fordult, a vádlott a sértett nyakát ismét megragadta és legfeljebb közepes erővel további közel fél percig fojtogatta. A következetes bírói gyakorlat szerint a nyak ilyen módon és hosszabb ideig történő leszorítása egyenes szándékkal elkövetett élet elleni támadásként értékelendő. A szándék egyenes jellegére utal az a körülmény is, hogy a cselekmény

befejezésére - és ezáltal végső soron a halálos eredmény elmaradására - a sértett aktív, a vádlottnak egyébként életveszélyes sérülést okozó, védekezésének köszönhetően került sor.

A bűnösségi körülményeket megfelelően számba vette az elsőfokú bíróság. Ezekhez, valamint a cselekmény tárgyi súlyához és a bűnösség fokához igazodó - a középértéktől eltérő, enyhébb - méltányos szabadságvesztés büntetést szabott ki, melynek további enyhítésére nincs lehetőség, azonban lényeges súlyosítására sincs ok.

A sértettől még gyanúsítottként készített poligráfos vizsgálattal kapcsolatos első bírói indoklásra vonatkozóan az alábbiakat rögzíti az ítélet:

A poligráfos vizsgálat produktuma a szaktanácsadói véleményben testesül meg, a büntetőeljárás törvény a szaktanácsadó közreműködése cím alatt a 182. §-ban helyezi el ezen eljárást. Mindezen törvényi szabályozásból egyértelmű, hogy a poligráfos vélemény, mint bármely más szaktanácsadói vélemény, nem szakvélemény, a szaktanácsadó pedig nem szakértő. A nyomozó hatóság így helytelenül rendelte ki a szaktanácsadót szakértőként, ennek azonban a megfelelően elvégzett poligráfos vizsgálat tükrében nincs jelentősége.

Egyebekben az ítélet jelen tanácsa azt az álláspontot tartja követendőnek - szemben a törvényszék által is hivatkozott Fővárosi Ítélet Bűntető Kollégiuma 5/2014. (IX.29.) BK. véleményében foglaltakkal - mely a Kúria 4. BKv. számú kollégiumi véleményében (részben) megfogalmazódik, azaz „a szaktanácsadó közreműködéséről készült jegyzőkönyvet azonban a tárgyalás anyagává lehet tenni. A poligráf alkalmazásában közreműködő szaktanácsadó felvilágosítása a tárgyaláson szükség esetén felolvasható (Be. 301. §)”

Az ítélet jelen tanácsának álláspontja szerint a szaktanácsadói vélemény megfeleltethető az okirati bizonyítási eszközöknek. Egyrészt formailag maga a büntetőeljárás törvény 182. § (5) bekezdése mondja ki, hogy „a szaktanácsadó közreműködéséről jegyzőkönyvet kell készíteni, és azt a nyomozás irataihoz kell csatolni.” Másrészt az okirattal, mint bizonyítási eszközzel szemben megfogalmazott a Be. 116. § (1) bekezdésében tartalmi követelménynek is megfeleltethető, mivel akár közvetlenül, akár közvetve szolgáltat információt, adatot az adott bűncselekménnyel kapcsolatban.

Mindemellett a törvényszék álláspontja - a végeredményt tekintve - helytálló, mivel a Bünygi Szakértői és Kutatóintézet más okból, de nem tartotta helyesnek a poligráfos vizsgálat elvégzését, illetve az valóban szükségtelennek is mutatkozott a sértett vallomásra figyelemmel (bár figyelemre méltó, hogy azt erősítette) és így a költsége sem terhelhető a vádlottra.

Az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélet a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Kötelezte az ítélet a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bünygi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2016. év június hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.4/2015/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.211/2015/12. számú végzésével a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. év június hó 9. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő